

Література:

1. Colin N. The digital economy / N. Colin, A. Landier, P. Mohnen, A. Perrot // *Notes from the Economic Analysis Board*, 2015. – № 26. – P. 1–12. –URL: https://www.cairn-int.info/article-E_NCAE_026_0001--the-digital-economy.htm
2. Карчева Г. Т. Цифрова економіка та її вплив на розвиток національної та міжнародної економіки / Г. Т. Карчева, Д. В. Огородня, В. А. Опенька // *Фінансовий простір*, 2017. – № 3 (27). – С. 13–21.
3. Новікова А. П. Аналіз розвитку світового та українського ринку ІТ-послуг / А. П. Новікова, Н. Є. Скоробогатова // *Інвестиції: практика та досвід*, 2018. – № 3. – С. 52–56. – URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/3_2018/12.pdf
4. Офіційний сайт Асоціації підприємств промислової автоматизації України. URL: <https://appau.org.ua/>
5. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації : Розпорядження КМУ від 17 січня 2018 р. № 67-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>

ІНКЛЮЗИВНЕ ЗРОСТАННЯ ЯК ПРІОРИТЕТ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН СВІТУ

Ю. В. ФЕДОТОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економічної теорії та міжнародної економіки
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Уповільнення темпів економічного зростання, характерне як для розвинених країн, так і для тих, що розвиваються, актуалізує необхідність пошуку нової моделі соціально-економічного розвитку, спроможної відповісти на нові виклики. У своєму звіті у 2012 році Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) визнала наступні три ключові проблеми, які так і не були вирішені, навіть під час рекордних темпів економічного зростання у 1990-х та 2000-х рр.: бідність, безробіття, нерівність.

У теорії економічного зростання присутня несумісність ефективності та справедливості. Інтенсивне економічне зростання без забезпечення умов справедливості не може виступати показником сучасного розвитку.

Аналіз системи заходів державного управління на прикладі країн світу дозволяє відзначити наступні тенденції здійснення спроб поєднання забезпечення економічної ефективності та підтримки соціальної стабільності.

Соціальна політика в Китаї спирається на економічне зростання з демонстрацією престижу нової якості життя. Індія намагається вирішити проблему бідності значними обсягами фінансування в освіту та науку. Однак ця стратегія тільки починає реалізовуватися.

В економічній літературі виділяють три парадигми економічного зростання [1, с. 23].

Перша – це модель інвестиційного зростання, яке обумовлене впровадженням інновацій і рівнем капітальних вкладень у впровадження

технологій, створених у інших країнах.

Друга – це модель інноваційного зростання. У цій парадигмі навпаки зростання складається з «передових інновацій», які полягають у розробці нових технологій та їхньому розповсюдженні поза національні кордони. Варто наголосити, що у цій моделі присутній соціальний капітал, який розглядається як зовнішня умова, а не як фактор зростання, акцент ставиться на інтенсивне використання людського капіталу та винахідницькій діяльності.

На відміну від другої парадигми, третю можна назвати зростанням на основі людського капіталу. Всі аспекти та форми його розвитку є не тільки показниками добробуту, а й потужними двигунами економічного зростання. Особливої уваги заслуговує справедливість, яка виражається у формуванні інклюзивних закладів і значної соціальної інтеграції. Іншими словами можна сказати, що зростання країни можна вважати інклюзивним, якщо поряд зі збільшенням ВВП країни, індекс розвитку людського потенціалу також буде збільшуватися.

Інклюзивне зростання – це економічний розвиток, у рамках якого з'являються можливості для всіх верств населення, справедливо розподіляються матеріальні та нематеріальні блага у суспільстві для підвищення його добробуту. Мова йде не тільки про рівні умови отримання освіти, забезпечення охорони здоров'я та безпеки. Отже, інклюзивний підхід до зростання передбачає довгострокову стратегію, що базується на продуктивній зайнятості.

Індекс інклюзивного розвитку (ІПР) представляє собою розширену оцінку економічного розвитку країн. Окрім оцінки ВВП, ІПР включає 11 додаткових параметрів.

ІПР включає дванадцять показників, які можуть бути об'єднані у три великі групи [2].

I. Зростання та розвиток. До цієї групи належать наступні показники: рівень ВВП на душу населення (у доларах США), продуктивності праці, тривалість життя, рівень зайнятості.

II. Інклюзивність, а саме: нерівність доходів, рівень бідності, нерівність багатства, медіанний дохід (у доларах США в розрахунку на 1 день) на душу населення.

III. Рівність між поколіннями та стійкість. До цієї групи належать наступні показники: чисті заощадження, викиди вуглецю на душу населення, співвідношення населення працездатного віку до непрацездатного.

Країни для зручності порівняння розділено на два сектори: розвинені (30 країн) та ті, що розвиваються (79 країн). У другому секторі Україна посідає 49 місце (станом на кінець 2018 року). До ТОП-5 країн, що розвиваються, за критерієм інклюзивності економічного зростання увійшли Литва, Угорщина та Азербайджан, Латвія та Польща. Серед розвинених країн рейтинги очолили Норвегія, Ісландія, Люксембург, Швейцарія і Данія. США посіли 23 місце через високий рівень бідності, коротку тривалість життя, високий ступінь невірності та значні обсяги державного боргу [2].

Стратегія інклюзивного розвитку стала невід'ємною частиною економічних реформ і уряду Китаю. У рейтингу за ІР Китай посідає 15 сходинку серед 79 країн, що розвиваються. Стратегію інклюзивного розвитку відображено у П'ятирічних Національних планах економічного і соціального розвитку КНР, а також у довгострокових стратегіях до 2030 та 2050 років. Згідно із тринадцятим П'ятирічним планом, ключовими компонентами економічної стратегії КНР є інноваційна економічна структура, інтенсивна промисловість, зелений розвиток, інклюзивне суспільство тощо.

Підсумовуючи результати дослідження, зауважимо, що в сучасних умовах стале економічне зростання потребує інклюзивного розвитку.

Література:

1. Сморгунов Л. В. Государство, сотрудничество и инклюзивный рост / Л. В.Сморгунов // *Власть*, 2017. – № 11. – Частина 3. – С. 22–30.
2. Індекс інклюзивного розвитку: Україна посіла 73 місце. Інформаційне агентство «Конкурент». URL: <https://konkurent.in.ua/publication/23052/indeks-inklyuzivnogo-rozvitku-ukrayina-posila-73-misce/> (дата звернення: 24.01.2020).

THE INFLUENCE OF NATIONAL COMPETITIVENESS ON THE INCLUSION OF A LOCAL ECONOMY INTO THE GLOBAL ECONOMIC SYSTEM (A CASE STUDY OF GHANA)

A. V. ARTEMENKO, PhD in Economics, the Associate Professor at the Department of International Economics and International Economic Relations

L. AKUAKU, student

Poltava University of Economics and Trade, Poltava

Globalization and the Fourth Industrial Revolution have created new opportunities but also disruption and polarization within and between economies and societies. In this context, the World Economic Forum annually introduces the Global Competitiveness Index which is a yardstick for policy-makers to look beyond short-term and reactionary measures and to assess their progress against the full set of factors that determine productivity. These are organized into 12 pillars: Institutions; Infrastructure; ICT adoption; Macroeconomic stability; Health; Skills; Product market; Labor market; Financial system; Market size; Business dynamism; and Innovation capability. The results of the Global Competitiveness Index in 2019 reveal that, on average, most economies continue to be far from the competitiveness «frontier» – the aggregate ideal across all factors of competitiveness [1].

An in-depth examination of competitiveness pillars makes it possible to evaluate the inclusiveness of a national economy into a global one. Having studied key performance indicators in Ghana (fig. 1), it can be concluded that the country needs to improve its performance in a number of indicators, in order to be included into the global economy to a greater extent.